

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola X. Hilari papæ ad episcopos Galliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ta ecclesiasticarum ordinem regularum congruum iudicium proferremus. Quantum enim filii nostri, viri illustris, magistri militum Gunduici sermone est indicatum, prædictus episcopus inuitis Diensibus, & qui ad ecclesiarum eius numerum, quem ei apostolicæ sedis deputauit auctoritas, sicut in scriniis nostris legimus, minime pertinebant, hostili more, vt dicitur, occupans ciuitatem, episcopum consecrare præsumpsit. In quo, frater carissime, si ita est, quam multiplex culpa sit, pronuntiare possimus, nisi iudicii, vt diximus, & moderatio nobis esset, & ordo seruandus. Atque ideo memor sollicitudinis, quam dilectioni tuæ scis esse commissam, quidquid nunc ad notitiam nostram breui insinuatione delatum est, in conuentu synodali, qui secundum statuta nostra annis singulis te sibi præsidente est congregandus, discutere quæ sunt acta debebis, & a prædicto rationem facti sui sub vniuerso cœtu fraternitatis exigere, ac deinde omnium literis nostræ intimare notitiæ; vt quod sancto Spiritu dictante est faciendum, ad comprimendos conatus illicitos ordinemus. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data VI. Idus Octobris Basilio viro clarissimo consule.

EPISTOLA X.

HILARI PAPÆ

AD EPISCOPOS DIVERSARVM PROVINCIARVM
GALLIÆ.

Ne quisquam suos terminos transcendat, & vt Concilia quotannis Leontii episcopi opera conuocentur.

Dilectissimis fratribus episcopis prouinciæ Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis primæ & secundæ, Alpine,
Hilarus episcopus.

ETSI meminimus fraternitatem vestram ea quæ sunt nobis statuta retinere, nec aliquid ex his dissimulare quæ scripsimus: vt scilicet pro disciplina ecclesiastica, & pro causis quas inter Domini sacerdotes oboriri plerumque non dubium est, synodalia quotannis Concilia, quorum maxime in fratre & coepiscopo nostro

Leontio Arelatensis ecclesiæ sacerdote summam placuit esse, celebrentur: nec aliud fieri posse credamus, quam quod pro communis Domini domo nostra ordinatio vobis placitura constituit: tamen repetitis literis eadem nunc quoque obseruanda decernimus; præcipue cum grauißima Viennensis ciuitatis episcopus inuoluatur offensa, in iniuriam fratris & coepiscopi nostri Leontii Deensibus antistitem consecrando. De cuius facto vindictæ congruæ sententiam differentes, relationi fratrum quæ interim fuerant visa respondimus. Sed quoniam tanti excessus maiorem nobis sollicitudinis materiam detulerunt, hæc ad vniuersam caritatem vestram etiam per fratrem & coepiscopum nostrum Antonium scripta direximus, quibus admonita communis omnium sollicitudo procuret, ne quisquam fratrum in alterius prorupturus iniuriam, transcendat terminos a venerandis patribus constitutos. Vnde omnia quæ a nobis sunt per fratres & coepiscopos nostros Faustum & Auxanium definita roborantes, congregationes annuas, ordinante fratre & coepiscopo nostro Leontio, admonitis metropolitans, quod sæpe dicendum est, iis locis celebrare dignemini, ad quæ conueniendi nulla sit cuiquam commendantium difficultas. Cui diligentia etiam prouisio adhibenda est, vt opportunitas quemadmodum locorum, ita constituatur & temporum: vt inexcusabilior, quisquis tam necessarium & salubre constitutum nostrum negligendum putaret, appareat, fratres carissimi. Illius autem confirmationem, quem Viennensis episcopus alienum, & ad se minime pertinentem, grauitè ordinare præsumpsit, fratris & coepiscopi nostri Leontii reliquimus voluntati; quem confidimus non præter humanitatem pensare quæ iusta sunt. Deus vos incolumes custodiat, fratres carissimi.

Hincmarus
epist. 6. c. 9.